

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-291/12

Michael Schwarz
v.
Stadt Bochum

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Gelsenkirchen)

„Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Biometrický cestovní pas — Otisky prstů — Nařízení (ES) č. 2252/2004 — Článek 1 odst. 2 — Platnost — Právní základ — Postup přijímání — Články 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie — Právo na respektování soukromého života — Právo na ochranu osobních údajů — Proporcionalita“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 17. října 2013

1. *Kontroly na hranicích, azyl a přistěhovalectví — Překročení vnějších hranic členských států — Společná pravidla týkající se norem a postupů kontrol — Cestovní pasy a cestovní doklady vydávané členskými státy — Nařízení č. 2252/2004 o normách pro bezpečnostní a biometrické prvky v uvedených pasech a dokladech — Právní základ — Pravomoc unijního zákonodárce — Stanovení bezpečnostních prvků pro cestovní pasy státních příslušníků třetích zemí i pro cestovní pasy občanů Unie*

[Článek 62 bod 2 písm. a) ES; nařízení Rady č. 2252/2004]

2. *Akty orgánů — Postup vypracovávání — Konzultace Parlamentu — Neexistence — Akt nahrazený novým aktem přijatým spolurozhodovacím postupem — Irelevantní důvod*

[Článek 62 bod 2 písm. a) ES a čl. 67 odst. 1 ES]

3. *Základní práva — Listina základních práv Evropské unie — Respektování soukromého života — Ochrana osobních údajů — Pojem „osobní údaje“ — Odebrání a uchovávání otisků prstů v cestovních pasech občanů Unie — Zahrnutí — Zásahy do práv přiznaných články 7 a 8 Listiny*

(Listina základních práv Evropské unie, články 7 a 8; nařízení Rady č. 2252/2004, čl. 1 odst. 2)

4. *Kontroly na hranicích, azyl a přistěhovalectví — Překročení vnějších hranic členských států — Společná pravidla týkající se norem a postupů kontrol — Cestovní pasy a cestovní doklady vydávané členskými státy — Nařízení č. 2252/2004 o normách pro bezpečnostní a biometrické prvky v uvedených pasech a dokladech — Odebrání a uchovávání otisků prstů v cestovních pasech občanů Unie — Respektování soukromého života — Ochrana osobních údajů — Omezení — Podmínky — Neexistence*

(Listina základních práv Evropské unie, články 7 a 8 a čl. 52 odst. 1; nařízení Rady č. 2252/2004, čl. 1 odst. 2 a čl. 4 odst. 3)

1. Ze znění čl. 62 bodu 2 písm. a) ES, který byl součástí hlavy IV Smlouvy o ES, a z cíle, který sledoval, vyplývá, že toto ustanovení opravňovalo Radu upravit průběh kontrol prováděných na vnějších hranicích Evropské unie a určených k ověření totožnosti osob, jež tyto hranice překračují. Vzhledem k tomu, že takové ověření nutně předpokládá předložení dokumentů umožňujících zjistit tuto totožnost, čl. 62 bod 2 písm. a) ES proto Radě umožňoval přijmout normativní ustanovení týkající se takových dokumentů, konkrétně pak cestovních pasů.

Pokud jde o pravomoc unijního zákonodárce v této oblasti, je třeba zaprvé uvést, že tento článek, který odkazoval na kontroly „osob“, a to bez dalšího upřesnění, se nevztahoval jen na státní příslušníky třetích zemí, ale také na občany Unie, a v důsledku toho i na jejich cestovní pasy.

Zadruhé může být nutné harmonizovat bezpečnostní normy pro cestovní pasy občanů Unie, aby bylo zabráněno tomu, že tyto pasy budou obsahovat méně dokonalé ochranné prvky, než jaké jsou stanoveny pro jednotný vzor víz a jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí. Za těchto podmínek je třeba mít za to, že unijní zákonodárce má pravomoc stanovit rovnocenné bezpečnostní prvky pro cestovní pasy občanů Unie, jelikož taková pravomoc umožňuje zabránit tomu, aby byly cestovní pasy padělané a podvodně použity.

(viz body 17–19)

2. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 21, 22)

3. Článek 7 Listiny základních práv Evropské unie stanoví, že každý má právo na respektování svého soukromého života. Podle čl. 8 odst. 1 této Listiny má každý právo na ochranu osobních údajů, které se ho týkají. Z těchto ustanovení ve vzájemném spojení vyplývá, že každé zpracování osobních údajů třetí osobou může být v zásadě zásahem do uvedených práv. Otisky prstů spadají pod tento pojem, neboť objektivně obsahují jedinečné informace o fyzických osobách a umožňují jejich přesnou identifikaci. Uplatnění čl. 1 odst. 2 nařízení č. 2252/2004 o normách pro bezpečnostní a biometrické prvky v cestovních pasech a cestovních dokladech vydávaných členskými státy předpokládá, že vnitrostátní orgány odeberou otisky prstů dotyčných osob a že tyto otisky jsou uchovávány v paměťovém médiu cestovního pasu. Taková opatření je třeba považovat za zpracování osobních údajů a za zásah do práv na respektování soukromého života a ochranu osobních údajů.

(viz body 24, 25, 27, 29, 30)

4. Pokud jde o odůvodnění zásahů do práv zakotvených v člancích 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie, která se neprojeví jako absolutní výsady, je třeba nejprve připomenout, že omezení, které vyplývá z odebrání a uchování otisků prstů v rámci vydání cestovního pasu, je třeba považovat za omezení stanovené zákonem ve smyslu čl. 52 odst. 1 Listiny, jelikož čl. 1 odst. 2 nařízení č. 2252/2004 o normách pro bezpečnostní a biometrické prvky v cestovních pasech a cestovních dokladech vydávaných členskými státy tyto úkony stanoví. Kromě toho uvedené ustanovení má tím, že předchází pozměňování cestovních pasů a brání jejich podvodnému použití, tedy jejich použití jinými osobami než legitimním držitelem, bránit zejména neoprávněnému vstupu osob na unijní území a sleduje cíl obecného zájmu uznaný Unií.

Dále je třeba uvést, že odebrání a uchování otisků prstů podle čl. 1 odst. 2 nařízení č. 2252/2004 jsou způsobilá k dosažení cílů sledovaných tímto nařízením, a tudíž k dosažení cíle zabránit neoprávněnému vstupu osob na unijní území.

I když metoda ověřování totožnosti prostřednictvím otisků prstů není zcela spolehlivá, jelikož úplně nevylučuje přijetí neoprávněných osob, výrazně snižuje riziko takových přijetí, které by existovalo, kdyby tatáž metoda použita nebyla. Dále skutečnost, že se otisky prstů držitele cestovního pasu

neshodují s údaji v tomto dokumentu, neznamená, že je dotyčné osobě automaticky odepřen vstup na unijní území. V důsledku takové neshody bude pouze provedena důkladná kontrola, která má definitivně určit totožnost uvedené osoby.

Konečně pokud jde o nezbytnost takového zpracování, Soudní dvůr nebyl seznámen s existencí opatření, která by mohla dostatečně účinně přispět k cíli ochrany cestovních pasů proti jejich podvodnému použití a zároveň by do práv přiznaných články 7 a 8 Listiny zasahovala méně než metoda založená na otiscích prstů. Článek 1 odst. 2 nařízení č. 2252/2004 nepředpokládá zpracování odebraných otisků prstů, které by překračovalo meze toho, co je k uskutečnění uvedeného cíle nezbytné. Článek 4 odst. 3 uvedeného nařízení totiž výslovně uvádí, že otisky prstů mohou být použity pouze k ověření pravosti cestovního pasu a totožnosti jeho držitele, a z čl. 1 odst. 2 nařízení č. 2252/2004 vyplývá, že toto nařízení zajišťuje ochranu proti nebezpečí, že by údaje obsahující otisky prstů mohly číst neoprávněné osoby, a stanoví uchovávání otisků prstů pouze v samotném cestovním pase, který zůstává výlučně u svého držitele.

(viz body 33, 35–38, 42–45, 53, 54, 56, 57, 60)